

අධ්‍යයනයේ සාරාංශය

පුද්ගලයෙකු ආතතිය පැන නගින්නේ එම පුද්ගලයාට දරාගත හැකි ප්‍රමාණය ඉක්මවා අභ්‍යන්තර හා බාහිරව බලපෑම් ඇති වීම නිසාය. තරුණ විය ඉක්මවා සිටින වැඩිහිටියන්ට අනුව ඔවුන්ගේ ජීවිතවල වඩාත් හොඳම කාලය පාසල් අවධියයි.

වර්තමාන සමාජයේ ජීවත්වන සිසුන් හට ඇතිවන ආතතීන් දරා ගැනීමේ හැකියාව පරීක්ෂා කිරීමේදී නව පරිසර වලට අනුගතවීම, විශාල වැඩ කොටසක් තුලනය කිරීම, නව මිතුරන් ඇති කර ගැනීම, ස්වාධීන වීම හා ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථාවන් හට හැඩ ගැසීම වැනි හැකියාවන් ඇති බව පෙනී යයි. නමුත් සමහර සිසුවියන්ට එසේ මුහුණ දීමට නොහැකි බව ද පෙනී යයි. පුද්ගලයෙකුගේ දෛනික කටයුතු සාර්ථකව කර ගෙන යාම සඳහා යම්කිසි ආතති මට්ටමක් තිබිය යුතුය. එහෙත් ආතතිය පුද්ගලයා යම්කිසි කාර්යයක මෙහෙය වනවා වෙනුවට ඔහු / ඇය කායික හා මානසික වශයෙන් අසමතුලිත බවට පත් කරයි නම් එම ආතතිය ඵලදායී නොවන ආතතියයි. මෙම ඵලදායී නොවන ආතතිය ප්‍රමාණය ඉක්මවා ගිය විට මනෝ විද්‍යාත්මක ප්‍රතිකර්ම යෙදීම අපහසුය. ඒ නිසා පූර්ව ආතති මට්ටමේදී එය හඳුනාගෙන ප්‍රතිකර්ම යෙදිය යුතුය. මේ අනුව මෙම කාර්ය මූලික පර්යේෂණය මගින් කොළඹ ප්‍රධාන බාලිකා විදුහලක කණිෂ්ඨ ද්විතීක සිසුවියන්ගේ පූර්ව ආතති තත්වය මග හැරවීම පිණිස සිදුකරන ලදී.

මෙම කාර්ය මූලික පර්යේෂණය සඳහා පාසල් උපදේශනයට යොමුවූ කණිෂ්ඨ ද්විතීක සිසුවියන් අතරින් සිසුවියන් අටදෙනෙකු තෝරා ගැනීම සිදුවිය. මෙහිදී ඇමරිකානු සෞඛ්‍ය වෛද්‍ය ආයතනය මගින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද "යෞවනයින්ගේ ආතතිය මැනීමේ පරීක්ෂණය" මගින් සිසුවියන්ගේ පූර්ව ආතති මට්ටම් වල අගය සොයා ගැනීම සිදුවිය. ඒ අනුව මැදිහත් විය යුතු මට්ටමක සිසුවියන් අටදෙනෙකු හඳුනා ගනු ලැබිණි. මැදිහත්වීමට පෙර මෙම සිසුවියන් අටදෙනා සම්බන්ධ වකු නිරීක්ෂණ පන්තිභාර ගුරුවරුන් හා නේවාසිකාගාර පාලිකාව මගින් ලබාගැනීම සිදුවිය. ඉන්පසු එම සිසුවියන් අටදෙනා හා ඔවුන්ගේ දෙමාපියන්ට ප්‍රශ්නාවලි ලබාදීම හා සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම මගින් සිසුවියන්ට ආතතිය ඇති වීමට පදනම් වූ කරුණු හඳුනා ගනු ලැබිණි.

මෙහිදී සිසුවියන්ට පූර්ව ආතති තත්වය ඇති වීමට පදනම් වූ ප්‍රබලම සාධකය පවුල ආශ්‍රිත සාධක බව හඳුනා ගැනිණි. මීට අමතරව නව පරිසරයන්ට අනුගත වීමේ ගැටලු ද ඇති බව හඳුනා ගැනිණි. ඒ අනුව මැදිහත්වීමේ වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කරන ලදී.

පළමු පියවර යටතේ තම දරුවන්ගේ අවශ්‍යතාවයන්ට අනුව දෙමාපිය දූදරු සම්බන්ධතා ගොඩ නගා ගැනීම සඳහා දෙමාපිය දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහනක් පැවැත්වීම සිදුවිය. එහිදී දෙමාපියන්ට හා දරුවන්ට සුහදව කථා කිරීමට අවස්ථාවන් හා වේලාවන් ලබාදීම,

දරුවන් දෙමාපියන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වන දෑ පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම සිදුකරන ලදී. දෙවන පියවර යටතේ යහමිතුරු සංගමය මගින් සිසුවියන් පාසල අනුගත කරවා ගැනීම සිදුවිය.

තුන්වන පියවර ලෙස නේවාසිකාගාරයට සිසුවියන් ආකර්ශනය කර ගැනීමට නේවාසිකාගාර පාලකාව දැනුවත් කර සිසුවියන් නියැදියේ භාට්‍යයක් රඟ දැක්වීම සිදුකරන ලදී. අවසාන පියවර ලෙස සිසුන්ගේ මනස සන්සුන් කිරීම උදෙසා ක්‍රියාකාරකම් සිදුකර දෙමාපියන්ට හා සිසුවියන්ට දිනපොතක පවරන ලද ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ වාර්තා කිරීමට සලස්වන ලදී.

ඉහත මැදිහත්වීම් මාස තුනක කාලයක් සිදුකිරීමෙන් අනතුරුව දෙමාපියන්ගේ හා සිසුවියන්ගේ දිනපොත් පරීක්ෂා කිරීමෙන් ද යෞවනියන්ගේ ආතතිය මැනීමේ පරීක්ෂණය හැඩත සිදුකිරීමෙන් ද මැදිහත්වීමේ ප්‍රගතිය විමසා බලන ලදී.

එහිදී හඳුනාගත් කරුණක් වූයේ නියැදියේ සිසුවියන් හත් දෙනෙකුගේම ආතතිය 44% - 52% අතර අගයකින් අඩුවී ඇති බවයි.

මේ අනුව කණිෂ්ඨ ද්විතීක සිසුවියන්ගේ පූර්ව ආතති තත්වයන් මග හැරවීම උදෙසා ක්‍රියාත්මක කරන ලද මෙම පර්යේෂණය මගින් සිසුවියන්ගේ පූර්ව ආතති තත්වයන් මග හරවා ගැනීමට හැකි වී ඇත.